

28

Mathias Riis Andersen

Remain Forever
Polystyren, MDF, limtræ,
cementspartel, PVC-rør,
maskinemalje, allike

Mathias Riis Andersens afgangsværk, *Remain Forever*, er en 1:1-replika af en HPHT-Press – en maskine som kan omdanne aske fra kremerede kroppe til diamanter, samt en død allike, som kunstneren har fundet uden for sin lejlighed og siden fået udstoppet, liggende i den position han fandt den i.

Værket er udstillet i kunsthallens rotunde og er kun oplyst af det naturlige lys fra loftets vinduer. HPHT-replikaen, næsten 3 meter høj, står midt i rummet. Alliken ligger på gulvet ved siden af maskinen, lille og fragil, som var den fløjet ind og havde lagt sig til at dø lige dør.

Alliken er allerede post mortem forarbejdet og foreviget, og i stedet for at blive til en diamant er den blevet udstoppet. Taksidermi af dyr ses normalt som en forevigelse af kaledyr eller nedlagte dyr. De udstoppes som et slags trofe, en pyntegenstand, der markerer ejerens status udadtil, ligesom et diamantsmykke. *I Remain Forever* er alliken ikke glorificeret i sit udtryk, men forbliver i sin dødsposition.

På samme måde som taksidermien kan en HPHT-Press forvandle afdøde kroppe til små symboler på udodelighed. Vores ønske om evigt liv, eller i hvert fald evig kontrol, har givet grubund for en hel industri, der blandt andet inkluderer fenomenet "Memorial Diamonds", et alternativ til at blive begravet, hvor afdødes aske nedbrydes til kulstof, som derefter udsettes for højt tryk og høj varme. Under forhold, der simulerer de naturlige betingelser for diamant dannelse, skifter kulstoffet fra asken form til diamant.

Mathias Riis Andersen (f. 1995) arbejder med skulptur, video, kunstig intelligens og computerspil. Gennem disse medier undersøger han, hvordan teknologi, ritualer og maskiner overlapper i forskellige systemer, og hvordan de kan åbne op for skjulte virkigheder og fantasier.

Riis Andersen er optaget af idéen om kunstneren som opfinder og søger med sine værker at gentanke det gaangse, finde nye funktioner til eksisterende værktøjer, udvikle metoder til at hacke og 'reverse-engineere' teknologier og deres fortælling. I sine værker tilstræber han at rumme den frygt, man kan føle, når man møder verden, men også at finde en optimisme, en mulighed for forandring ud fra den logik, at maskiner man ikke magter at forstå, kan forvandles.

29

Remain Forever undersøger, hvordan døden er blevet kommersialiseret, hvilket maskineri der ligger bag og hvilke industrielle monumenter mennesker efterlader. Det er en påmindelse om, at vi alle skal do en dag – et memento mori – der samtidig taler om en science fiction-verden, vi allerede lever i, hvor vi selv i døden kan bevare kontrollen og iscenesætte os selv, som vi ønsker at fremstå for omverdenen i al evighed.

29

Mathias Riis Andersens

Remain Forever
Polystyrene, MDF, glulam,
cement filler, PVC pipe,
machine enamel, jackdaw

Mathias Riis Andersens' graduation work, *Remain Forever*, consists of a 1:1 replica of an HPHT-Press – a machine that can turn the remains of a cremated body into diamonds – and a dead jackdaw found by the artist outside of his apartment, which later was treated taxidermically and preserved in the exact position it was retrieved.

The piece is displayed in the rotunda of the gallery and illuminated solely by the natural light entering through the ceiling windows. The HPHT-Press is a replica of almost 3 metres tall standing in the middle of the room. The jackdaw lies on the floor next to the machine, small and fragile as if it flew inside to die exactly there.

The jackdaw has been (post-mortem) processed and perpetuated, stuffed instead of becoming a diamond. Animal taxidermy is normally taken as the immortalisation of pets or hunted animals. They are stuffed as a sort of trophy, an ornament to stress the owner's status, just like diamond jewellery. In *Remain Forever* the expression of the jackdaw is not glorified, but will remain in its death position.

Mathias Riis (b. 1995) works with sculpture, video, artificial intelligence and computer games. Through these media he explores the ways in which technology, rituals, and machines overlap in different systems and how these can open hidden realities and fantasies.

Riis Andersen is concerned with the idea of the artist as an inventor and seeks – through his practice – to rethink the conventional, discover new functions in existing tools, and develop methods to hack and 'reverse-engineer' technologies and their narratives. His work aspires to accommodate the likelihood of fear experienced when facing the world – but also to find a kind of optimism, a possibility for change based on a logic where machines – that feel impossible to understand – could be transformed.

